

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1322/2016
19.10.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Боривоје Боровић, адвокат из ..., против тужених „ББ“ из ..., кога заступа Александар Дојчиновић, адвокат из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Александар Дојчиновић, адвокат из ... и ГГ, ... „ДД“, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду ГжЗ 71/2016 од 09.03.2016. године, у седници одржаној 19.10.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Апелационог суда у Београду ГжЗ 71/2016 од 09.03.2016. године, у делу којим је потврђено решење Вишег суда у Београду ПЗ 329/14 од 16.12.2015. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против решења Апелационог суда у Београду ГжЗ 71/2016 од 09.03.2016. године, у делу којим је потврђено решење Вишег суда у Београду ПЗ 329/14 од 03.11.2015. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду ГжЗ 71/2016 од 09.03.2016. године, потврђено је решење Вишег суда у Београду ПЗ 329/14 од 16.12.2015. године, којим није дозвољено враћање у пређашње стање.

Решењем Апелационог суда у Београду ГжЗ 71/2016 од 09.03.2016. године, потврђено је и решење Вишег суда у Београду ПЗ 329/14 од 03.11.2015. године, исправљено решењем од 15.12.2015. године, којим је утврђено да је тужба повучена.

Против правноснажних решења донетих у другом степену, тужила је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући побијана решења у смислу чланова 408. и 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ст. 1 и 6. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), који се примењује на основу члана 506. став 2. истог ЗПП-а, Врховни касациони суд је нашао да ревизија против решења којим се не дозвољава враћање у пређашње стање ревизија није дозвољена, а да је против решења којим се утврђује да је тужба повучена ревизија неоснована.

Према члану 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Како се решењем којим је одлучено о предлогу тужиле за враћање у пређашње стање овај поступак правоснажно не окончава, ревизија против тог решења није дозвољена на основу члана 420. став 1. ЗПП.

Будући да је наведеном, посебном одредбом Закона о парничном поступку, искључено право на ревизију против решења којим се поступак правоснажно не завршава, нема места ни примени одредбе члана 404. став 1. ЗПП, на коју се тужиља позива у ревизији.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Из списка се утврђује, да је тужиља поднела тужбу дана 11.10.2011. године, ради накнаде нематеријалне штете. Решењем Вишег суда у Београду које је донето 20.08.2015. године, рочиште заказано за 25.09.2015. године у 12.30 х је одложено, а следеће је одређено за 03.11.2015.године у 12,30 х. Наведено решење и позиви за рочишта уручени су пуномоћницима парничних странака и трећетуженом који нису приступили на рочиште дана 03.11.2015. године. Суд је сачинио белешку, из које се утврђује да је ЂЂ, као пуномоћник тужиле по заменичком пуномоћју, дошла у суд у 12,40 х и изјавила да је на рочиште закаснила. Предлог за враћање у пређашње стање заснован је на тврдњама да је пуномоћник тужиле због обављања адвокатског посла у кривичном поступку и немогућности да посети свог брањеника у заказаном термину, већ 37 минута касније, без своје кривице закаснила на рочиште. При томе, покушала је да ступи у контакт са поступајућим судијом путем телефона и да на тај начин оправда кашњење. Пуномоћник тужиле је као доказ уз предлог доставила потврду Управе за извршење кривичних санкција и спецификацију телефонских позива за дан 03.11.2015. године.

Имајући у виду да је током поступка тужиљу заступао пуномоћник из реда адвоката, да су пуномоћници парничних странака и трећетужени изостали са рочишта 03.11.2015. године, иако уредно позвани, те

да изостанак нису оправдали, правилно су нижестепени судови утврдили да се тужба сматра повученом, у смислу члана 311. став 2. ЗПП.

Нису од утицаја наводи ревизије, да је адвокат због изненадних, непредвиђених околности оправдано био спречен да присуствује рочишту, из разлога што изостајање пономоћника странке због обављеног адвокатског посла у унапред познатом датуму и термину, не представља оправдан разлог пропуштања рочишта. Посебно у ситуацији као што је конкретна, када је адвокат могао да обезбеди адекватну замену ангажовањем другог адвоката и да на одговарајући начин (поднеском, путем телеграма) обавести суд о разлозима спречености, како је то правилно оценио другостепени суд.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1., у вези члана 420. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**